

32. NEDELJA
MED LETOM

SPC
SLOVENSKI
PASTORALNI
CENTER DUNAJ

oznanilo

Zorenje duše
ni v tem,
da veliko
mislimo na Boga,
ampak v tem,
da ga
vedno bolj ljubimo;
in to ljubezen
si pridobivamo,
ko se odločimo,
da bomo zanj
veliko naredili.
(Terezija Avilska)

7/2015

8. november 2015

Večni v L/ljubezni

V tem mesecu novembru, v katerem je še posebej živ spomin na rajne, razmišljam: Če imaš na svetu rad vsaj nekoga, potem izkustveno veš, kako globoko je v nas vsajeno hotenje po neminljivosti. Že majhen otrok, vznemirjen, ko prepozna iztekanje vsega, kar se v zemeljskem bivanju meri v času, ne le sprašuje, pač pa terja, da smo v l/ljubezni večni. In v sebi smo vsi otroci ... Se spominjate, kako smo se kot majhni otroci igrali skrivalnice? Ta igra kaže na silno potrebo, da se najdemo v očem prikritem skrivališču – bivališču. In kako si otrok želi igrati skrivalnice prav z njemu najdražjimi:

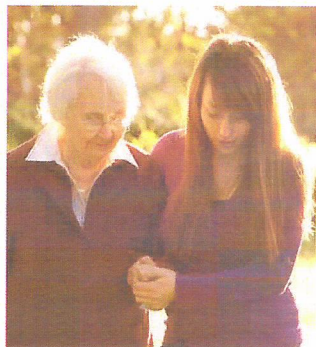
s t a r š i ,
s t a r i m i
starši, brati,
sestrami,
prijatelji ...
Preverja ali
jih bo našel

(ali ga bodo našli) za navidezno prikritostjo/ odsotnostjo. S tipali notranje in zunanje pozornosti tiplje in išče, dokler ne odkrije. Za doživljanja ob minevanju je usodno, če nismo po igrivosti pridobili globoko vase

izkustva o (do)končnem najdenju. »Našel sem te!« se nasmehne otrok, ko odkrije mamico, očka ... Samo zdelo se je, da ju ni, a sta vendarle z njim. Tudi, ko ju ne vidi, bedita nad njim v l/Ljubezni.

Že kot otrok sem slišal govoriti, da je dobro moliti za rajne. Najprej sem

misлил: »Ker potrebujejo n a š o m o l i t e v.« Danes – po tem, ko je prestopilo p r a g večnosti, že

kar nekaj meni bližnjih oseb, pa vem, da potrebujem »molitev za rajne« jaz sam. Ko molim, se prebujam v zaznavo očem nevidnih prisotnosti. Takrat tipala mojega duha lažje zaznajo/otipljejo tiste, s katerimi sem v l/Ljubezni v večni navezi. Prej človeški sopotniki so postali moje angelske bližine. Prebujenemu v zaznavi njihove prisotnosti so na dotik mojega srca in duha blagosti in miline odrešenih. Samo površneži so »na izgubi«! Že s kančkom notranjega (ob)čutenja lahko vstopamo v »svetove«, v katerih smo v večni navezi.

Dan vseh svetih je začetek obdobja, ki nas vabi k osebni poglobitvi – k ponotranjenju k svetim pristnostim. Umik iz pozunanjenega življenja je vrnitev k Življenju, ne le za rajne, pač

pa je vsakoletna obnova tudi za nas, ki bomo vstajenje v novo življenje (pomlad) še doživljali tukaj na zemlji. Rastline odložijo listje, da se

lažje obnovijo v sovji korenitosti, živali se zatečejo v brloge, da prodrejo v snu globoko vase in najdejo v sebi počitek, ljudje se ob dolgih večerih zbiramo v svojih domovališčih, da otoplimo in osvetlimo ob ognju svoje telo, v medsebojni bližini srce in v stiku z Bogom globino svojega duha. Kako pomemben je čas okrepitve v vseh naših razsežnostih, da lahko, ko pride za to čas, vstopimo polni moči v obnovljeno življenje.

SVETO PISMO

Ko pa je prišla neka uboga vdova, je vrgla dva novčiča, kar je ena četrtnika.

In poklical je svoje učence ter jim rekel:

»Resnično, povem vam:

Ta uboga vdova je vrgla več ko vsi, kateri so metali v zakladnico.

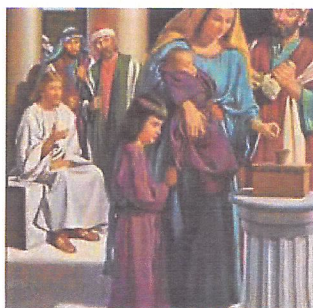
Zakaj vsi so vrgli od tega, česar imajo v izobilju,

ta pa je vrgla od svojega uboštva vse, kar je imela, vse svoje premoženje.«

DVA UBOGA NOVČIČA

Pogosto pri vzgoji otrok ne žanjemo sadov svojega dela. Velikokrat se starši trudijo pri vzgoji, pa gredo otroci po svoje. Podoben občutek jalovosti imamo pri vsakdanjem delu, enoličnih obveznostih ali ponavljajočih se dolžnostih. Kako težko se je lotiti takih del! Kako težko je sestiti učbeniku neljubega predmeta, ko pa že »vemo«, da bomo za »veliko truda« dobili slabo oceno. In še veliko drugih dogodkov je v življenju, ko se nam zdi, da je naše delo malo vredno, mi pa nepomembni. Pa je vendar naš napor pomemben, kakor sta bila dragocena novčiča uboge vdove. Ta dva sta pred ljudmi malo veljala, saj ni šlo za veliko vsoto, pred Bogom pa veliko, ker je uboga žena ogromno žrtvovala. Bog

na m r e č
g l e d a
d r u g a č e k o t
č l o v e k :
» Č l o v e k
n a m r e č v i d i ,
k a r j e p r e d
o č m i ,
G o s p o d p a
v i d i v s r c e « (1 S a m 1 6 , 7) . B o g v i d i v
n a š o n o t r a n j o s t i n g l e d a n a t o , k o l i k o
s m o s e t r u d i l i . B o g g l e d a n a n a š e
p r i z a d e v a n j e , p a č e p r a v s e z d i

skromno in nepomembno, kot na dar uboge vdove: na zunaj je skromen, Bogu pa je dragocen, ker je vanj položena ogromna žrtev. Ljudem, nemalokrat tudi duhovnikom, ki potožijo, da njihov trud ne rojeva zelenih

uspehov, rečem, da nas **Bog ne bo sodil po uspehih našega dela, ampak po trudu, ki smo ga vložili vanj. Tudi naše delo ali naš napor ni vreden toliko, kolikor priznanja mu dajo ljudje, marveč toliko, kolikor smo se potrudili ali koliko napora smo vložili vanj. Bog zna blagosloviti tudi človeško nemoč, če je le naš namen pravi.** To zgovorno poudarja prvo berilo. Vdova iz Sarepte je imela malo moka in olja, a je bila pripravljena to darovati preroku, Božjemu poslancu. In Bog je njeno žrtev obilno blagoslovil, saj »moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo« (1 Kr 17,16).

Prosimo, naj Gospod tako obilno blagoslavlja tudi naše skromne sposobnosti in naj nam pomaga, da mu jih bomo dali velikodušno na voljo.

Sreča ni v nas samih
in sreča tudi ni zunaj nas.

Sreča je samo v Bogu.

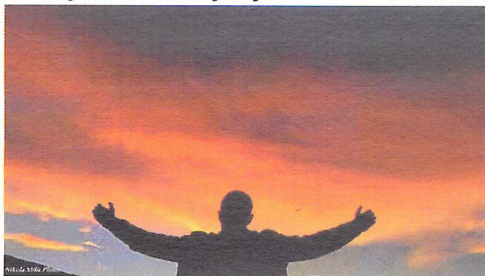
In kadar ga najdemo,
potem je sreča povsod.

(Blaise Pascal)

Bogu hvala

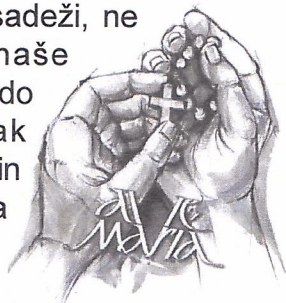
V dobi tehnike, razvitega gospodarstva in uspešnih trgovskih zvez se marsikomu zdi nesmiselno, da bi se Bogu zahvaljeval za tisto, kar je storil pravzaprav človek sam s svojo marljivostjo in iznajdljivostjo. Celo kmet, ki je bil včasih tako odvisen od obnašanja narave, Božje volje, zdaj bolj samozavestno seje, dela in z gotovostjo zre koncu leta naproti brez bojazni, da ne bi uspel, ker mu zavarovalnica povrne škodo, če je nastala zaradi poplave, toče, požara in podobno. Na prvi pogled izgleda prav zares, da današnji človek ne potrebuje Boga in da se mu na zahvalno nedeljo nima za kaj zahvaljevati.

Ali ne gledamo na vse stvari preveč površno? Ali se nam res za nobeno stvar ni potrebno zahvaljevati. Bogu? Smo res že tako neodvisni od njega? Ne dajmo se zaslepiti visoko razviti civilizaciji, rekordnim številkam in statistikam uspeha. Zemlje in njenih sil še zdaleč nimamo v oblasti. Še vedno je vse v rokah Stvarnika. Za skrivnostjo, ko se namreč leto za letom poraja iz zemlje novo življenje, ko vzkali seme

in poženejo sadeži, ne stoji samo naše razumno in trdo delo, ampak tudi ljubezniva in zvesta Božja skrb. On nam končno daje vse, s čimer moremo razpolagati in se okoriščati. Nenazadnje nam je podaril tudi življenje in možnost, da s svojo glavo razmišljamo in z rokami delamo. Zato mu tudi gre vsa zahvala.

Naša praznična daritev na zahvalno nedeljo naj bo torej združena s tem, da se mu zahvalimo za svoje življenje in vse, kar z njim prejmemo. Vse to mu položimo na oltar in mu recimo eno samo a iskreno besedo: Hvala!

Zahvaljujemo se ti, Gospod,
za dar tvojega trpljenja,
s katerim nam
izbrisuješ grehe,
ker si se s svojo smrtjo
daroval za nas.
Zahvaljen,
da si živel med nami
učlovečen,
da si se hranil z darovi zemlje
in nas učil posnemati
cvetje na polju in ptice pod nebom,
ki ne sejejo in ne žanjejo,
pa vendar živijo.
Zahvaljen
za vse sadeže in plodove,
za mir in vsakršno blaginjo.

STRAN ZA OTROKE

O Gospa moja,
o Mati moja,
tebi se vsega darujem;
in da se ti vdanega skažem,
ti danes posvetim:

svoje oči, svoja ušesa,
svoja usta in svoje srce,
sebe popolnoma vsega.

Ker sem torej tvoj,
o dobra Mati,
varuj me, brani me
kakor svojo last in posest. Amen.

Nekoč je bil čudežni vrt. V njem je šumel vodomet in cvetele so same lepe cvetlice, toda vrtna vrata so bila zaklenjena. Ljudje so poskušali priti na vrt čez zid, toda ko so splezali skoraj do vrha, je zid zrasel. Ko so se naveličali plezanja, so vzeli sekiro in hoteli razbiti vrata, pa se je sekira zlomila. Naredili so ogenj in hoteli vrata zažgati, a vrata niso hotela goreti. Takrat pa je prišel mimo otrok, se postavil pred vrata in rekel: »Prosim!« Potrebna je bila samo ta beseda in vrata so se na široko odprla!

Nebeški Oče. Na zahvalno nedeljo nas vabiš, da bi se znali zahvaljevati za sleherno stvar, ki nam jo podarjaš v našem življenju. Daj nam moči, da bi znali uporabljati »čudežni« besedi »prosim« in »hvala«, saj odpirata mnoga vrata tega sveta.

HVALA

Hvala, za vsako dobro jutro,
hvala za vse življenja dni,
hvala, ker lahko nate svoje
preložim skrbi.

*Hvala za vse prijatelje ti,
hvala, Gospod, za vsakogar,
hvala, ker lahko dam dolžnikom
odpuščanje v dar.*

Hvala za delovno ti mesto,
hvala za srečo sleherno,
hvala za vse, kar me navdaja
s čisto radostjo.

*Hvala za žalosti ti mnoge,
hvala, da vedno me bodriš,
hvala, da vedno roko svojo
nad menoj držiš.*

Hvala za dobro ti besedo,
hvala, da Duh je tvoj mi moč,
hvala, ker ljubiš vse, ki blizu
so in daleč proč.

*Hvala, da se lahko zveličam,
hvala, da vero v te imam,
hvala, ker mi pomagaš,
da lahko ti hvalo dam.*

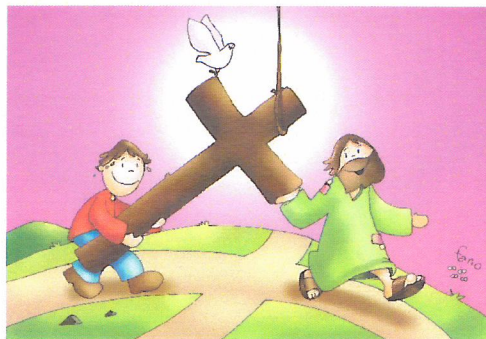
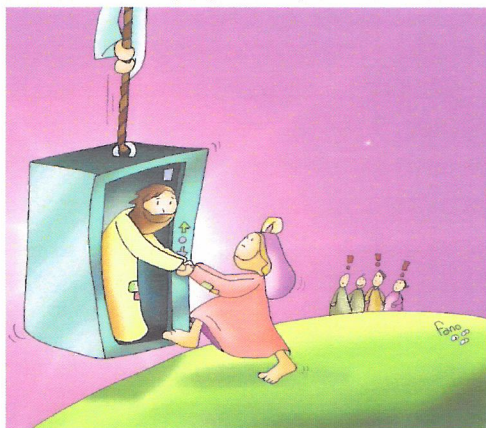

STRAN ZA MLADE

Nismo sami

»Moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo, po besedi, ki jo je Gospod govoril Eliju« (1 Kr 17,16). Zahvalne nedelje iz otroštva se bolj kot po božji besedi spominjam po najlepših in najdebelejših poljskih pridelkih, lično razpostavljenih pred oltarjem. Ljudje so res prihranili in prinesli najboljše pred Boga. Danes se mi ob občudovanju pridelkov mota po glavi tudi Gospodova beseda in čudim se, kakšno moč ima.

Čeprav se zdi, da se moramo ljudje sami potruditi za zaslužek in živež, se večkrat izkaže, da prizadevanje kljub vsemu ni dovolj. Blagodejna je misel, da resnično nismo sami in da Bog lahko marsikaj slabega obrne tudi v dobro – to zmore samo On. Če ga Bogu dopustimo, velikodušno blagoslovi naš trud in prizadevanja ter nas varuje po svoji Previdnosti.

Včasih se to kaže po zelo malenkostnih stvareh, nepomembnih dogodkih, srečanjih; tako da je treba imeti oči presneto dobro odprte.

Vdova iz Prve knjige kraljev jih je imela. In bila blagoslovljena. To pa je tokrat še bolj očitno, če preberemo več vrstic, kot jih je izbranih za berilo, ker nam razkrijejo še več okoliščin. Poglavlje govori o dogodkih v Elijevem času. Vladala je suša. Prerok Elija se je odpravil na pot, izpolnjeval je Gospodovo besedo. Zgodilo se je vse tako, kot mu je napovedal Gospod: srečal je vdovo, prosil jo je za vodo in kos kruha. Odvnila mu je, da nima dovolj moke, Elija pa jo je potolažil z besedami: »Ne boj se; pojdi in pripravi, kakor si rekla, vendar naredi iz tega najprej meni kolaček in mi ga prinesi; sebi in svojemu sinu pa ga boš pripravila potem. Kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: 'Moka v loncu ne bo pošla in olja v vrču ne bo zmanjkalo do dne, ko bo Gospod poslal dež na zemljo.'« Vdova mu je zaupala, slutila je, da

je božji mož, in je naredila, kakor ji je naročil. In res, moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo. Če beremo dalje, Elija je pri Bogu izprosil še sinovo ozdravljenje. Tako mogočna je Gospodova beseda. Lahko je mogočna tudi v našem življenju. Zahvalna nedelja je priložnost, da pregledamo letošnjo »letino« in mu jo (v srcu) prinesemo pred oltar: vse dobre priložnosti, srečanja, službo, nakupe, bližnje ... Hvaležno srce se samo od sebe odpre in posrka Njegovo besedo, ki prežene strah, prinese mir in vlije moč za naprej.

Hvaležnost

Kot pričakujemo, da so otroci hvaležni staršem, sorodnikom, vzgojiteljem in kot nas nehvaležnost prizadene, tako moramo biti mi hvaležni Bogu. Ne samo na zahvalno nedeljo, ampak vsak dan.

Prva neprecenljiva dobrina, ki nam jo je Bog dal, je življenje, ki je priprava na večno življenje, če živimo po njegovih naukih, ki so zapisani v naši vesti. Najbolj razločno pa v Svetem pismu, zlasti v evangelijih. Nehvaležni smo, če se teh darov ne veselimo in ob njih ne zorimo. **Zahvaljevati se Bogu pomeni najprej zavedati se, kaj vse nam daje dan za dnevom. Zahvala pa je tudi najboljšo priporočilo, da nam bo dal še večje darove in milosti.**

OZNANILA

1. Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi dobro obiskanega kostanjevega piknika in Martinovanja.

2. Hvala vsem, ki ste ob zahvalni nedelji prinesli prehranske artikle ali darovali prostovoljne prispevke - vse to bomo namenili brezdomcem in drugim pomoči potrebnim. Bog povrni!

3. V nedeljo, 6. decembra 2015, bo v naši cerkvi Miklavževanje. Prosim, da prijavite otroke za obdarovanje: infospc-dunaj.net. Cena darila je 8,00.

4. Zbiramo naročila za adventne venčke. Cena velikega venčka je 16,00 in malega 13,00. Plačate ob naročilu. izkupiček bo namenjen za potrebe Župnijske Karitas.

Zbiramo stvari za letošnji **Flohmarkt / Bolšji sejem**. Prosim za velikodušno pomoč.

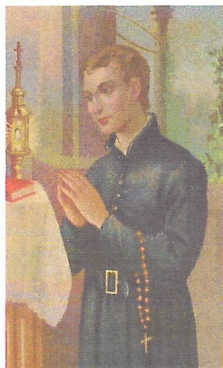
Skupaj moramo postati blaženi.

Skupaj moramo priti k Bogu, skupaj stopiti predenj.

Le kaj bi rekel, ko bi se vrnili k njemu brez drugih?

(Charles Peguy)

SVETNIK TEDNA

13. november STANISLAV KOSTKA

Stanislav je bil iz sloveče rodbine Kostka, ki je v poljski državi zavzemala visoke službe in častna mesta. Rodil se je 1550 na gradu Rostkow, kjer je preživel prvih štirinajst let življenja. Šolal se je ob domačem učitelju, nato pa je v njegovem spremstvu skupaj s starejšim bratom šel na Dunaj v jezuitsko gimnazijo. Po treh letih šolanja na Dunaju je sklenil, da vstopi v jezuitski red. Ker ga tam niso sprejeli, je odšel peš proti Rimu, kjer so ga sprejeli v tamkajšnji samostan. Bil je vzor vsem: bil je pobožen, v molitvi kakor zamaknjen, med tovariši veder, sproščen, vesel, razigran, okoli sebe je izžareval čistost in vedrino. Že po devetih mesecih življenja v samostanu pa je nenadoma hudo zbolel in kmalu umrl.

ste se danes že nasmejali?

TUŠIRANJE – Aljaž pride z nogometne tekme domov zelo umazan. Ko mu mama ukaže, naj se gre tuširati, pravi: »Se ne splača! Povratna tekma je že pojutrišnjem.«

MOLITEV

Bodi zahvaljen, najsvetlejši med svetimi, da se moremo imenovati Božji otroci.

Ko nas sprejmeš v neminljivo večnost, boš predrugal tudi naše otroštvo.

Poveljani v tebi te bomo slavili z vsemi svetimi, prežarjeni z novo svetlobo. Zahvaljen tudi za naše brate, ki se že odpočivajo v tebi, nam pa pomenijo luč, ki sveti k nam iz onstranstva.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 8. november 2015

Zahvalna nedelja

za zdravje v družini Ružmanovič

NEDELJA, 15. november 2015

33. nedelja med letom

za + Jureta Škafar

IZDAJATELJ

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664/885 93 813** (*Matija*)

elektronska pošta:

info@spc-dunaj.net

internetna stran:

www.spc-dunaj.net

Odgovarja: **Matija Tratnjek**